

Universitätsbibliothek Paderborn

**Bibliotheca Scriptorvm Sacri Ordinis Cisterciensis Elogiis
Plvrimorvm Maxime Illvstrivm Adornata**

Visch, Charles de

Coloniæ Agrippinæ, 1656

Capvt I. Quibus Authoritatibus & rationibus dicunt Pagani, seu Mahometani, Christum conceptum fuisse de Flatu Dei communi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38433

INCIPIT LIBER IV.

Contra Paganos, seu, Mahometanos.

CAPUT I.

Quibus Authoritatibus & rationibus dicunt Pagani,
seu Mahometani, Christum conceptum fuisse
de Flatu Dei communis.

Nunc contra Mahometi, discipulos stili vestigium verramus. Cuius Mahometi monstruosa vita, monstruosior Secta, monstruosissimus finis, in gestis eius manifeste repetitur: qui maligno spiritu inspiratus, Sectam abominabilem inuenit, carnalibus voluptatis consonam; & ideo, multi carnales eius secta illecti, & per errorum varia principia deieci, miserabiliter perierunt, & pereunt; quos communi, vulgo, vocabulo, Saracenos vel Paganos nuncupant: qui cum Christianis in hoc consonant, quod unum Deum, uniusorum creatorem affirmant; in hoc tamen cum Iudeis conueniunt, quod in diuina unitate trinitatem abnegant. Ad quos confutandos, quæ contra Iudeos de unitate & trinitate diximus, dicta sufficiant. Illi non in omnibus Mosaicæ legi concordant, sed ad suum nutum, ab utraque quædam excipiunt, quæ obseruanda esse assertunt; non ratione ducti, sed voluntate tracti. Illi asserunt Christum natum de Virgine, & Mariam Virginem permanisse, & Christum de Spiritu Dei, id est, de flatu Dei conceptum fuisse. Spiritum autem Dei non intelligunt tertiam in trinitate personam, sed potius naturalem flatum, quem reperimus in homine, & in omni alio animante. Dicunt etiam Deum insufflasse in Beatam Virginem, & ita de illo flatu Virginem concepisse. Quod volunt authoritate &

ratione probate. Ait enim authoritatis: [a] Flabit spiritus eius, & fluent aquæ. Spiritum istum dicunt naturalem Dei flatum. Et in Genesi leguntur: [b] inspiravit in faciem eius spiraculum vita. Hoc sic intelligunt: Deus flatu suo inspiravit, vel insufflavit in corpus Adæ, & ita creatus est spiritus in Adam illo flatu diuino. Et de eodem flatu intelligunt quod legitur in Euangeli: [c] insufflavit Christus in discipulos suos, & ait, accipite spiritum sanctum. De eodem item intelligunt, quod dicit Gabriel ad Mariam: [d] spiritus sanctus superueniet in te. Et illud, quod Christus dicitur esse conceptus de Spiritu sancto, ex Virgine Mariâ. Ratione etiam idem volunt adstruere: Virgo Maria per se (alio non mediante) Christum non genuit, nec de virili semine eum concepit, nec diuinam substantiam; ergo de quodam medio inter rationalem creaturam & Deum: sed quid est illud medium suprà hominem, & infra Deum, nisi flatus diuinus, quo insufflata peperit virgo Maria. Si flatus materialis imprægnat terram, & facit eam germinare, quid mirum, si flatus diuinus fecundauit Mariam?

CAPUT II.

Solutio Christianorum ad præmissa.

Ad hoc respondemus, quod illi qui hæc conantur asserete, indigent sensu, & pœnâ, ideo enim materialis flatus non est, quia ipse in incorporeâ substantiâ est, nec habet instrumenta flandi vt fauces, &c. Si enim corpus esset, variabilis esset nec in omni loco circumscriptibilis esset. Quod autem incorporeus sit, probatione non indiget, cum omnis ratio tam humana quam diuina hoc refragabilius affirmet. Flatus ergo Dei, sive Spiritus Dei, dicitur Spiritus Sanctus, qui procedit a Patre & Filio, de quo dicitur in Genesi:

spiritus

(a) Psal 147 v. 18. (b) Gen. 2, 7. (c) Ioannis 20. [c] Luca 1, 35.